

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30. januar 2002
SG (2002) D/228272

FUSIONSSAG
BESLUTNING I HENHOLD TIL ARTIKEL 8, STK. 4

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. januar 2002

om påbud om deling af fusionerede virksomheder

(Sag nr. COMP/M.2283 – Schneider/Legrand)

på grundlag af artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 57,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser¹, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97², særlig artikel 8, stk. 4,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 10. oktober 2001, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 4064/89, og i hvilken fusioneringen af virksomhederne Schneider Electric og Legrand erklæres uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen,

efter at have givet de berørte virksomheder lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til de indsigelser, Kommissionen fremsatte den 24. oktober 2001,

under henvisning til udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser,

under henvisning til den afsluttende rapport fra høringskonsulenten i denne sag, og

ud fra følgende betragtninger:

Sagsforløb

- (1) Den 16. februar 2001 modtog Kommissionen en anmeldelse efter artikel 4 i forordning (EØF) nr. 4064/89 (i det følgende benævnt "fusionsforordningen") af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Schneider Electric (i det følgende benævnt "Schneider") ville få kontrol i den fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), fastsatte betydning med hele virksomheden Legrand³ ved et offentligt ombytningsstilbud, der blev bekendtgjort den 15. januar 2001.
- (2) I henhold til artikel 7, stk. 3, i fusionsforordningen er det tilladt at gennemføre et offentligt ombytningstilbud, for så vidt erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de erhvervede andele. Ombytningstilbuddet blev afsluttet den 25. juli 2001, og Schneider besidder nu 98,1% af aktierne i Legrand.
- (3) Den 10. oktober 2001 vedtog Kommissionen en beslutning (i det følgende benævnt "beslutningen om fusionens uforenelighed") på grundlag af artikel 8, stk. 3, i fusionsforordningen, hvorved den planlagte fusion mellem Schneider og Legrand blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

¹ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1.

² EFT L 180 af 9. 7.1997, s.1.

³ I den foreliggende beslutning dækker betegnelsen "Legrand" hele Legrand-koncernen, således som den eksisterede på det tidspunkt, Schneiders overtagelsestilbud blev afsluttet.

- (4) Af de grunde, der er beskrevet i beslutningen om fusionens uforenelighed, ville den planlagte fusion skabe en dominerende stilling, der ville have medført en betydelig svækkelse af den effektive konkurrence på følgende markeder:
- markederne for afbrydermateriel, miniafbrydere og skabe til fordelingstavler i Italien
 - markederne for miniafbrydere, fejlstrømsafbrydere og huse til gruppetavler i Danmark, Spanien, Italien og Portugal
 - markederne for hovedafbrydere i Frankrig og Portugal
 - markedet for kabelbøjler i Det Forenede Kongerige
 - markedet for stikkontakter og afbrydere i Grækenland
 - markedet for isoleringsmateriel i Spanien
 - markedet for fastgørelses- og forgreningsmateriel i Frankrig
 - markedet for produkter til elektrisk transformering i Frankrig
 - markedet for hjælpemidler i forbindelse med kontrol og signalering i Frankrig.
- (5) Kommissionen konkluderer ligeledes i beslutningen om fusionens uforenelighed, at den anmeldte fusion ville styrke en dominerende stilling, hvilket ville bevirke, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt på følgende markeder:
- markederne for afbrydermateriel, miniafbrydere og skabe til fordelingstavler i Frankrig (hvor Schneider har en dominerende stilling)
 - markederne for miniafbrydere, fejlstrømsafbrydere og huse til gruppetavler i Frankrig (hvor Schneider har en dominerende stilling)
 - markedet for stikkontakter og afbrydere i Frankrig (hvor Legrand har en dominerende stilling)
 - markedet for isoleringsmateriel i Frankrig (hvor Legrand har en dominerende stilling)
 - markedet for nødbelysningsystemer og uafhængige belysnings- og sikkerhedssystemer i Frankrig (hvor Legrand har en dominerende stilling).
- (6) Den 24. oktober 2001 fremsendte Kommissionen en meddelelse til Schneider om sine indsigelser (i det følgende benævnt "indsigelsesmeddelelsen") med henvisning til artikel 13, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 447/98⁴ om anmeldelser, tidsfrister og høringer i henhold til fusionsforordningen, hvori Kommissionen konstaterede, at gennemførelsen af fusionen var uforenelig med fællesmarkedet, og med henvisning til artikel 8, stk. 4, i fusionsforordningen gav udtryk for, at en udlodning af Legrand-aktier til indehaverne af Schneider-aktier i forhold til deres aktieposter inden for en frist på [...] * var den mest hensigtsmæssige metode til at genoprette effektiv konkurrence på de berørte markeder. Schneider svarede skriftligt den 7. november 2001 og gav mundtligt udtryk for sine synspunkter ved en høring den 26. november 2001.
- (7) Den 4. december 2001 vedtog Kommissionen en beslutning på grundlag af artikel 7, stk. 4, i fusionsforordningen, om at tillade Schneider at udpege en administrator, der

⁴ EFT L 61 af 2.3.1998, s. 1.

* Visse passager i det foreliggende dokument er udeladt for ikke at offentliggøre fortrolige oplysninger; de pågældende passager er angivet i skarpe parenteser og markeret med en asterisk.

på virksomhedens vegne kunne udøve de stemmerettigheder, Schneider råder over i forbindelse med sin aktiepost i Legrand (i det følgende benævnt "undtagelsesbeslutningen"). Ifølge undtagelsesbeslutningen skal denne administrator i henhold til sit mandat primært sørge for, at Legrand dels har den fornødne autonomi og handlefrihed til at kunne fortsætte som fuldgyldig konkurrent på de pågældende markeder, dels at Legrands øverste ledelse viderefører selskabets administration, styring og drift inden for normale forretningsmæssige rammer og i overensstemmelse med tidligere praksis. Mandatet giver administratoren følgende opgaver: at forvalte Schneiders aktiepost i Legrand på en sådan måde, at sidstnævnte selskabs faglige organer kan fungere korrekt, at sikre sig, at Schneider ikke foretager sig noget, som strider mod eller går ud over undtagelsesbeslutningen, at medvirke ved Schneiders forberedelse af en eventuel deling af selskaberne og at rapportere til Kommissionen om udførelsen af sine opgaver.

- (8) På et møde den 15. januar 2002 underrettede Kommissionens tjenestegrene Schneiders repræsentanter om hovedlinjerne i udkastet til den foreliggende beslutning i den form, det var fremsendt til Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser. Udkastet til beslutning byggede på princippet om, at Schneider selv skulle kunne vælge de nærmere vilkår for delingen, og fastsatte bl.a. en frist på [...] for delingens gennemførelse. Schneiders repræsentanter gjorde gældende, at denne frist ikke ville give dem mulighed for frit at vælge de nærmere vilkår for delingen, og anførte, at fristen mindst burde være [...] (jf. betragtning 107–122).

Principperne for vurderingen af vilkårene for delingen af Schneider og Legrand

- (9) Fusionen er ved en beslutning i henhold til artikel 8, stk. 3, i fusionsforordningen erklæret uforenelig med Fællesmarkedet og i givet fald også EØS-aftalen. Som nævnt ejer Schneider 98,1% af aktierne i Legrand og har dermed allerede gennemført den planlagte fusion i den betydning, der er fastsat i artikel 8, stk. 4, i fusionsforordningen.
- (10) Den fusionering af Schneider og Legrand, som blev anmeldt til Kommissionen og efterfølgende erklæret uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen, gik ud på, at Schneider skulle overtage samtlige Legrands aktiviteter. Under disse omstændigheder bør selve fusionen opløses gennem en fuldstændig deling af Schneider og Legrand.
- (11) Kommissionen kan i medfør af proportionalitetsprincippet kun acceptere et forslag fra Schneiders side, som ikke indebærer fuldstændig adskillelse fra Legrand, såfremt det ikke levner tvivl om, at den effektive konkurrence genoprettes på de berørte markeder.
- (12) Proportionalitetsprincippet indebærer desuden, at Kommissionen, såfremt den stilles over for alternative muligheder, som alle vil kunne genskabe en effektiv konkurrence, vil fortrække den mulighed, der giver den bedste beskyttelse af de berørte virksomheders respektive interesser. I den foreliggende sag vedrører de respektive interesser dels sikring i videst muligt omfang af den finansielle værdi af Schneiders

investering i Legrand⁵, dels opretholdelse af Legrands konkurrenceevne. Det betyder, at selv om der ifølge proportionalitetsprincippet bør tages hensyn til Schneiders interesse i at bevare den finansielle værdi af selskabets investering, skal der ikke tages tilsvarende hensyn til koncernens eventuelle ønske om gennem opløsningen af fusionen at styrke sin forretningsmæssige position på konkurrenternes – navnlig Legrands – bekostning gennem en svækkelse af sidstnævnte. Det er Kommissionens opfattelse, at Schneiders og Legrands specifikke interesser er underordnet den generelle interesse i at genskabe en effektiv konkurrence på de berørte markeder, og at den ene virksomheds interesser ikke må tilgodeses på bekostning af den andens.

Negative konkurrencemæssige virkninger af Schneiders aktiepost i Legrand

- (13) Det skal først og fremmest understreges, at Schneiders nuværende aktiepost på 98,1% langt overskrider den aktiepostgrænse, der giver specifikke rettigheder som f.eks. spærreminoritetsret, og at der således kan blokeres for Legrands videre udvikling⁶. Legrand bliver afhængig af Schneider, når der skal indkaldes kapital til gennemførelsen af selskabets ekspansionsprojekter (via investeringer eller overtagelser). De markeder, på hvilke Legrand er aktiv, kan kræve ganske store investeringer, f.eks. til gennemførelse af overtagelser (i mange tilfælde det eneste middel til at komme ind på et geografisk marked) eller til at forny produktudvalget (f.eks. inden for afbrydermateriel)⁷. Det forekommer desuden udelukket, at Legrand vil kunne iværksætte nye større projekter uden at have det fornødne overblik over bl.a. strukturen i aktionærkredsen og hvilke ressourcer, virksomheden kan forvente at have til rådighed.
- (14) I øvrigt vil Schneider fremover have en direkte interesse i Legrands overskud, selv om de to virksomheder konkurrerer på en lang række markeder. Denne ret til at få del i Legrands overskud vil til dels opveje Schneiders eventuelle mistede salg til Legrand og vil dermed mindske Schneiders tilskyndelse til at konkurrere med Legrand på de berørte markeder.
- (15) Når en økonomisk aktør forhøjer sine priser, får det virkning på to fronter. For det første øges fortjenesten ved salget af hvert enkelt produkt. For det andet vil mængden af solgte produkter falde som reaktion på prisforhøjelsen, og konkurrenterne vil overtage det mistede salg. Prisforhøjelsen kan kun betale sig, hvis den første virkning er større end den anden, og den pågældende økonomiske aktør træffer beslutning om prisforhøjelser ud fra en beregning af, hvor stort et salg han kan forvente at miste til konkurrenterne. Denne situation ændrer sig, hvis den økonomiske aktør kan genvinde

⁵ Man skal være opmærksom på, at Schneider har erhvervet sin aktiepost i Legrand ved et offentligt ombytningstilbud. Det forhold, at tilbuddet blev iværksat, før Kommissionen havde udtalt sig om den planlagte fusions forenelighed med fællesmarkedet, er i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i fusionsforordningen; det strider ikke mod konkurrencereglerne og giver derfor ikke anledning til sanktioner. Til gengæld skal Schneider i overensstemmelse med almindelig forretningspraksis bære konsekvenserne af denne transaktion, som er bevidst gennemført i en situation, hvor der var usikkerhed om udfaldet af Kommissionens undersøgelsesprocedure. I denne forbindelse skal det understreges, at Schneider havde mulighed for at anmelde en aftale forud for iværksættelsen af et offentligt ombytningstilbud, således som andre virksomheder, der er noteret på Paris' børs, har gjort det. I øvrigt skal man også være opmærksom på, at efter at Kommissionen med henvisning til artikel 6, stk. 1, litra c), i fusionsforordningen havde givet udtryk for alvorlige betænkeligheder vedrørende den planlagte fusionering af Schneider og Legrand, havde Schneider efter en tvist med minoritetsaktionærerne i Legrand mulighed for at opgive transaktionen. Schneider besluttede imidlertid at fastholde sit tilbud.

⁶ I fransk ret er en spærreminoritet på 33% af aktiekapitalen. Regner man med et quorum på 50% på generalforsamlinger, svarer det til en aktiepost på mindst 16%.

⁷ Jf. beslutningen om fusionens uforenelighed, betragtning 511–516.

en del af den tabte fortjeneste efter en prisforhøjelse ved at få del i overskuddet hos en af konkurrenterne. I så fald opvejes den negative virkning af det mistede salg og dermed den fortjeneste, der overgår til konkurrenterne, delvist ved rettighederne til overskuddet i den konkurrerende virksomhed, hvori han har aktier. Det er klart, at denne virkning bliver mere markant, jo større aktiepost der er tale om, og jo stærkere markedsposition den pågældende konkurrent har.

- (16) Inden transaktionen lå Schneiders faktureringspriser, på det niveau, som gav selskabet den størst mulige fortjeneste. Enhver yderligere prisforhøjelse ville have medført et fald i salget (og dermed i fortjenesten) af en størrelsesorden, som helt ville opveje merfortjenesten ved at sælge hver enkelt enhed til en højere pris. Schneider har imidlertid siden erhvervet sig ret til at få del i Legrands overskud gennem sin store aktiepost i dette selskab. Merfortjenesten for Legrand ved overtagelsen af det salg, Schneider vil miste ved en prisforhøjelse, vil i sidste ende blive tilbageført til aktionæren Schneider. Schneider har således takket være sin aktiepost på 98,1% i Legrand skaffet sig yderligere manøvremargin til at forhøje sine priser. Denne manøvremargin bliver endnu større, jo mere direkte Schneiders og Legrands respektive produkter konkurrerer (dvs. hvis Schneiders mistede salg i højere grad går til Legrand end til andre konkurrenter), jo stærkere markedet er koncentreret (også i dette tilfælde vil Schneiders mistede salg i højere grad gå til Legrand end til de øvrige konkurrenter), og jo større aktiepost Schneider har i Legrand. Det skal her understreges, at de to første forudsætninger i høj grad er opfyldt i den foreliggende sag: Schneider og Legrand fremstiller primært samme slags produkter, på visse geografiske markeder, navnlig i Frankrig, er de de to vigtigste aktører, og deres rivalisering er af forskellige grunde, der er nærmere beskrevet i beslutningen om fusionens uforenelighed, hoveddrivkraften i konkurrencen.
- (17) Den mere begrænsede konkurrence, Schneider udsættes for på grund af sin aktiepost i Legrand, vil, hvis Schneider beholder disse aktier, medføre en direkte styrkelse af den dominerende stilling, som henholdsvis Schneider og Legrand i forvejen har på de franske markeder for fordelingstavler (Schneiders markedsandele inden fusionen på [mellem 60 og 70]*% for afbrydermateriel og miniafbrydere og et HHI-koncentrationsindeks på mellem [3 000 og 6 000]* point), gruppetafler (Schneiders markedsandele inden fusionen på [mellem 40 og 50]*% og et HHI-koncentrationsindeks på [mellem 3 000 og 4 000]* point) og stikkontakter og afbrydere (Legrands markedsandele inden fusionen på [mellem 80 og 90]*% og et HHI-koncentrationsindeks på [7 000 og 8 000]* point).⁸
- (18) Hvad angår stikkontakter og afbrydere i Frankrig, er Schneider stort set Legrands eneste konkurrent. Legrand har en markedsandel på [mellem 80 og 90]*%, og Schneider er den eneste anden troværdige aktør på markedet med en markedsandel på [mellem 0 og 10]*%.⁹ Enhver prisforhøjelse fra Schneiders side vil således næsten

⁸ HHI-indekset (Hirschman Herfindhal Index) er summen af kvadraterne af virksomheders markedsandele på et givet marked. Under bestemte forudsætninger kan det påvises, at dette indeks afspejler den gennemsnitlige fortjeneste i en branche. Den variation i indekset, der følger af en transaktion, kan sidestilles med en variation i fortjenesterne og er dermed udtryk for transaktionens potentielle indvirkning på priserne. Indekset anvendes til at måle intensiteten af konkurrencen på et givet marked eller ændringerne i denne intensitet som følge af en transaktion (jf. f.eks. sag COMP/M.1383 - Exxon/Mobil eller retningslinjerne fra Department of Justice og Federal Trade Commission i USA vedrørende horisontale fusioner: http://www.usdoj.gov/atr/public/guidelines/horiz_book/toc.html). HHI-indeksets maksimale værdi er 10 000 point (kvadratet af 100 procentpoint), og en værdi på over 3 000 er tegn på et stærkt koncentreret marked, hvor konkurrencen kan være meget begrænset.

⁹ Jf. beslutningen om fusionens uforenelighed, betragtning 689–691.

udelukkende blive til fordel for Legrand og altså i sidste ende Schneider selv i kraft af dennes aktiepost i Legrand. En prisforhøjelse fra Schneiders side vil kunne følges op af Legrand, indtil de når det prisniveau, hvor enhver yderligere forhøjelse vil medføre et fald i den samlede efterspørgsel på markedet, som vil gøre den urentabel. Legrand og Schneider er i øvrigt de eneste aktører på det franske marked for hovedafbrydere med [...]»¹⁰. Etableringen af en strukturel forbindelse gennem Schneiders betydende aktiepost i Legrand vil ud over navnlig store hindringer for markedsadgang og kontakter mellem Schneider og Legrand på mange forskellige markeder i Frankrig give yderligere incitamenter til en oligopolistisk adfærd med negative virkninger for konkurrencen mellem de to virksomheder. På alle disse markeder vil variationen i HHI-koncentrationsindekset, når der tages hensyn til Schneiders aktiepost på 98,1% i Legrand, blive ganske stor (jf. tabellen i betragtning 30), nemlig ca. [mellem 0 og 1 000]» point for fordelingstavler (afbrydermateriel og miniafbrydere), [mellem 0 og 1 000]» point for stikkontakter og afbrydere, [1 000 og 2 000]» point for gruppetavler og op til [mellem 2 000 og 3 000]» point for hovedafbrydere¹¹.

- (19) Schneider giver dog i sit svar på indsigelsesmeddelelsen af 7. november 2001 (i det følgende benævnt "svar") udtryk for, at den aktuelle situation, hvor Schneider ejer 98,1% af aktiekapitalen i Legrand, men ikke kan udøve sin stemmeret, ikke vil hæmme konkurrencen. Schneider underbygger dette argument ved at henvise til de forholdsregler, Schneider har truffet for at sikre Legrands uafhængighed, navnlig til udpegelsen af en uafhængig administrator, der skal forvalte Schneiders aktiepost i Legrand.
- (20) Kommissionen er ikke enig i dette synspunkt. Det er klart, at udpegelsen af en administrator i en overgangsperiode kan sikre, at Schneider ikke får indflydelse på den daglige ledelse af Legrand. Administratoren får dog ingen indvirkning på Schneiders rettigheder til Legrands overskud og dette forholds negative konsekvenser for konkurrencen. Under alle omstændigheder forudsætter Schneiders henvisning til udpegelsen af en administrator, at denne skal fungere på ubestemt tid. Udpegelsen af en administrator har dog kun et midlertidigt formål, nemlig at begrænse de skadelige virkninger for konkurrencen, indtil der er genskabt effektiv konkurrence ved hjælp af strukturelle foranstaltninger. Udpegelsen af en administrator fjerner ikke usikkerheden omkring bl.a. strukturen i aktionærkredsen i Legrand og spørgsmålet om, hvilke ressourcer selskabet kan forvente at råde over fremover. Foranstaltningen giver således ikke Legrand det fornødne overblik til at kunne iværksætte større interne eller eksterne vækstprojekter.
- (21) På denne baggrund er det sandsynligt, at det forhold, at Schneider ejer en betydelig aktiepost i Legrand, vil få negative konsekvenser for konkurrencen. I denne forbindelse mener Kommissionen, at genskabelsen af effektiv konkurrence forudsætter, at denne situation afhjælpes hurtigt.

¹⁰ Jf. betragtning 537 i beslutningen om fusionens uforenelighed. Schlumberger og Hager er aktive på dette marked, men kun som forhandlere af henholdsvis Legrands og Schneiders produkter.

¹¹ Disse beregninger er baseret på et udvidet HHI (jf. Bresnahan, Timothy F. og Salop, Steven C.: "Quantifying the competitive effects of production joint venture", *International Journal of Industrial Organisation*, 1986) for at tage hensyn til det forhold, at konkurrenter kan have aktieposter hos hinanden. I et eksempel, hvor virksomhed A ejer x% af aktiekapitalen i virksomhed B, vil virksomhed A forsøge at maksimere ikke blot sin egen fortjeneste, men også summen af sin egen fortjeneste og de x% af virksomhed B's fortjeneste. Ud fra den argumentation, der er redegjort for i betragtning 15, vil det medføre, at virksomhed A får øget manøvreremargen til at forhøje sine priser. Indførelsen af denne indtjeningsfunktion for virksomhed A i beregningen af HHI vil alt andet lige resultere i følgende: [modifieret HHI] = [normalt HHI] + [Schneiders markedsandel] x [Legrands markedsandel] x [Schneiders aktiepost i Legrand].

Nærmere vilkår for delingen

- (22) I indsigelsesmeddelelsen konkluderer Kommissionen, at Schneider ikke kan bevare en betydende aktiepost i Legrand, og at Legrands omfang bør være uforandret. Det foreskrives ligeledes i meddelelsen, at delingen af Schneider og Legrand skal gennemføres ved udlodning af Legrand-aktier til Schneiders aktionærer i forhold til deres aktiepost i Schneider. Endelig foreslås det i meddelelsen, at det pålægges at gennemføre denne deling inden for en frist på [...] * at regne fra datoen for beslutningens vedtagelse.
- (23) Schneider anfører i sit svar, at disse krav er urimelige, og anfægter alle Kommissionens konklusioner.

Opgivelse af Schneiders betydende aktiepost i Legrand

- (24) Kommissionen anfører i indsigelsesmeddelelsen, at genskabelsen af effektiv konkurrence forudsætter, at Schneider ikke bevarer en betydende aktiepost i Legrand. Det følger direkte af de konkurrencemæssige virkninger af bibeholdelsen af en sådan aktiepost, navnlig på de markeder, hvor enten Schneider eller Legrand er dominerende (jf. betragtning 14–18 i den foreliggende beslutning).
- (25) Schneider anfægter i sit svar ikke selve argumentet om de negative virkninger af bibeholdelsen af en betydende aktiepost i Legrand. Derimod finder Schneider, at kravet om en desinvestering, der omfatter mere end afhændelse af en kontrollerende aktiepost er "overflødig og urimeligt". Schneider forklarer således, at kravet er unødvendigt, når der – bl.a. gennem udpegelsen af en administrator – er truffet alle de øvrige forholdsregler til at sikre Legrands konkurrenceevne og en uafhængig ledelse af selskabet.
- (26) For det første kan det ikke udelukkes, at Schneider ved at bevare en betydende aktiepost vil være i stand til at kontrollere Legrand. Det vil afhænge af den fremtidige fordeling af aktiekapitalen og aktionærernes fremmøde på generalforsamlingerne, og disse to forhold kendes under ingen omstændigheder på nuværende tidspunkt. Det kan i hvert fald ikke på forhånd udelukkes, at besiddelsen af en spærreminoritet (33% af stemmerettighederne i henhold til fransk ret) i Legrand vil give Schneider rettigheder, der kan sidestilles med kontrol.
- (27) Under alle omstændigheder vil de negative konsekvenser for konkurrencen fortsat bestå, hvis Schneider beholdt en betydende aktiepost i Legrand, også selv om denne aktiepost ikke indebar kontrol med selskabet. Det skyldes den ændring af de økonomiske incitament, der vil være resultatet af rådigheden over en sådan betydende og varig kapitalinteresse (jf. betragtning 14–18).
- (28) Som tidligere nævnt, har udpegelsen af en administrator kun et midlertidigt formål, nemlig at sikre konkurrencevilkårene, indtil der kan iværksættes en strukturel foranstaltning til genoprettelse af effektiv konkurrence.
- (29) Det er derfor Kommissionens opfattelse, at målsætningen om at få genoprettet effektiv konkurrence ikke opfyldes, medmindre Schneider nedbringer sin aktiepost i Legrand til et niveau, som ikke vil medføre negative virkninger for konkurrencen som de tidligere beskrevne. I betragtning af de særlige karakteristika ved de pågældende markeder og de mange forskellige mulige konfigurationer af markedsstrukturer vil en aktiepost i Legrand på højst 5% ikke få negativ indvirkning på konkurrencen.

- (30) Dette maksimum på 5% for Schneiders aktiepost i Legrand er mere end det højeste niveau, man når frem til ved at anvende HHI-indekset. På meget koncentrerede markeder som de franske markeder for fordelingstavler, gruppetafbrudere og hovedafbrydere og stikkontakter og afbrydere (jf. HHI-indekserne i betragtning 17), hvor konkurrencen er resultatet af Schneiders og Legrands rivalisering, vil en variation på over 100 point normalt give anledning til alvorlige betænkeligheder vedrørende de konkurrencemæssige virkninger. Med en aktiepost på 98,1% er denne variation langt overskredet for alle de berørte markeder (jf. betragtning 18 og tabellen nedenfor). Alene for markedet for hovedafbrydere vil grænsen på 100 point være nået, hvis Schneider har en aktiepost på 4% i Legrand. Der kan dog herske tvivl om, hvorvidt en aktiepost på højst 5% vil have negative konkurrencemæssige virkninger, og denne tvivl bør komme Schneider til gode.

Beregning af HHI-variationerne på specifikke franske markeder

Markedsandele	Fordelings- tavler <i>(afbrydermateriel)</i>	Fordelings- tavler <i>(miniafbrydere)</i>	Gruppe- tavler	Hoved- afbrydere	Stikkontakter og afbrydere
Schneider	[mellem 60 og 70]*	[mellem 60 og 70]*	[mellem 40 og 50]*	[mellem 40 og 50]*	[mellem 0 og 10]*
Legrand	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 20 og 30]*	[mellem 40 og 50]*	[mellem 80 og 90]*
Andre 1	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 20 og 30]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*
Andre 2	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*
Andre 3	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*
Andre 4	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*	[mellem 0 og 10]*
HHI	[mellem 3 000 og 4 000]*	[mellem 5 000 og 6 000]*	[mellem 3 000 og 4 000]*	[mellem 4 000 og 5 000]*	[mellem 7 000 og 8 000]*
Modificeret Delta HHI					
98,1%	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 1 000 og 2 000]*	[mellem 2 000 og 3 000]*	[mellem 0 og 1 000]*
5%	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*
4%	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*	[mellem 0 og 1 000]*

Kilder: Markedsandelene er dem, der figurerer i beslutningen om fusionens uforenelighed.

- (31) Hvis man accepterede, at Schneider beholdt en betydende aktiepost i Legrand, og hvis Schneider på dette grundlag fik mulighed for at indlede forhandlinger med eventuelle købere, ville det desuden eventuelt kunne begrænse antallet af interesserede købere til Legrand. Det gælder desuden, at en aktiepost på over 95% med tilhørende stemmerettigheder i et børsnoteret selskab giver den pågældende aktionær ret til at gennemføre et offentlig indløsningstilbud efterfulgt af tvangsindløsning med tilbagekøb af de øvrige aktionærers aktier. Hvis man giver en køber mulighed for at eje over 95% af aktierne i Legrand med tilhørende stemmerettigheder, vil det øge udbuddet af potentielle købere. Ud fra denne hypotese om salg til en tredjepart skulle Schneider kun have lov at beholde højst 3,1% af aktierne i Legrand med tilhørende stemmerettigheder.

- (32) Schneider hævder desuden, at man ved at tvinge selskabet til at sælge hele sin aktiepost til Legrand på én gang begrænser udbuddet af potentielle købere mærkbart. En sådan begrænsning vil ganske rigtigt forhindre Schneider i at forhandle om et salg med investorer, som ikke er i stand til umiddelbart at overtage samtlige værdier i Legrand (dvs. – ifølge Schneider – ca. [...] * mio. EUR). Schneider anfører således, at Kommissionen bør give selskabet mulighed for efter anmodning fra en potentiel køber at bevare en minoritetsaktiepost i Legrand på f.eks. 20% i yderligere 2–3 år.
- (33) Kommissionen erkender, at det med henblik på genoprettelsen af effektiv konkurrence på de berørte markeder vil være en fordel at have flest mulige interesserede købere til Legrand. Ud fra dette synspunkt bør man ikke på forhånd afvise en ordning, hvorved Schneider efter anmodning fra køberen giver denne finansielt gunstige vilkår eller endog i et bestemt omfang og i en begrænset periode deler risiciene ved overtagelsen af Legrand med køberen. I sidstnævnte tilfælde må en sådan risikodeling dog på ingen måde resultere i et afhængighedsforhold hverken mellem Schneider og køberen eller mellem Schneider og Legrand. En sådan ordning vil i øvrigt ikke give Schneider noget incitament til at lade Legrand maksimere sin fortjeneste. En minoritetsaktiepost med tilhørende stemmerettigheder og ret til udbytte bør derfor udelukkes (uden sammenhæng i øvrigt med de i betragtning 30 og 31 anførte niveauer for ikke-betydende aktieposter). Til gengæld kunne man som en acceptabel overgangsforanstaltning i relation til risikodelingen forestille sig, at Schneider efter anmodning fra køberen overtog værdipapirer, der kunne sidestilles med en fordring mod Legrand eller dennes køber (og dermed sikrede et afkast, som var fastsat på forhånd og uafhængigt af Legrands fremtidige økonomiske resultater) for et beløb lydende på det af Schneider foreslåede (jf. betragtning 32), dog med forbehold af Kommissionens vurdering af de nærmere vilkår for denne finansielle konstruktion.

Frasalg af visse af Legrands datterselskaber

- (34) Kommissionen gav i indsigelsesmeddelelsen udtryk for, at genoprettelsen af effektiv konkurrence også kræver, at Legrands omfang ikke ændres ved delingen.
- (35) Schneider slår i sit svar til lyd for, at det i forhold til målsætningen om genoprettelse af effektiv konkurrence vil være urimeligt at pålægge selskabet at afstå fra at ændre Legrands omfang. Schneider mener med andre ord, at frasalget af visse af Legrands aktiver ikke vil svække Legrands konkurrenceevne inden for EØS, men at det tværtimod vil kunne fremme konkurrencen. Den 30. november 2001 fremsendte Schneider således et notat til Kommissionen vedrørende visse af Legrands aktiver, som efter Schneiders opfattelse kunne frasælges til en tredjepart eller beholdes af Schneider, uden at det ville stride mod målsætningen om genoprettelse af effektiv konkurrence på de berørte markeder. Dette notat tager mere præcist sigte på [...] *. I denne forbindelse mener Schneider, at Kommissionen, når den henviser til stordriftsbesparelser, ikke tager hensyn til de faktiske forhold på de berørte markeder. Desuden er det Schneiders opfattelse, at selskabet i kraft af det store finansielle incitament til at maksimere salgsprisen for Legrand og for de aktiver, der vil kunne afhændes særskilt, i høj grad vil være tilskyndet til ikke at svække Legrand ved at fratage selskabet aktiver, som er nødvendige for dets konkurrenceevne.

Schneiders forslag om at bevare eller frasælge [...] * fra Legrand

- (36) Som anført i betragtning 11 og 12 bør man ved vurderingen af Schneiders forslag vedrørende virksomhederne [...] * først og fremmest sikre sig, at de giver tilstrækkelig garanti for genoprettelsen af effektiv konkurrence. Man bør ligeledes sikre den nødvendige balance mellem Schneiders og Legrands interesser på grundlag af

følgende principper: de to virksomheders interesser skal være fuldstændigt ligestillet, og deres individuelle interesser er sekundære i forhold til den almene interesse i at genskabe effektiv konkurrence.

- (37) Indledningsvis skal det understreges, som det også forklares flere steder i beslutningen om fusionens uforenelighed, at et bestemt mærkes konkurrencemæssige styrke på et givet marked kan være betinget af faktorer, som rækker ud over dette marked, f.eks. strategiske og markedsføringsrelaterede investeringer, forskning og udvikling, stordriftsbesparelser, et komplet produktudvalg, privilegerede forbindelser med grossisterne eller installatørernes generelle opfattelse af det pågældende mærke. Hvis nogle af Legrands aktiviteter frasælges til Schneider eller andre tredjeparter, vil det kunne ændre på nogle af disse faktorer og påvirke Legrands konkurrenceevne på bestemte markeder. Bl.a. vil Legrands omkostningsstruktur i relation til de pågældende markeder formentlig blive påvirket negativt ved, at selskabet mister muligheden for stordriftsbesparelser, navnlig med hensyn til fabrikkerne, salgs- og logistikstruktur, rabatpolitik samt forskning og udvikling. Et frasalg vil kunne reducere bredden eller dybden i Legrands position over for kunderne ved at berøve selskabet noget af dets produktionsapparat og den teknologi og den intellektuelle ejendomsret, der er knyttet til en eller flere produktkategorier. Det vil kunne skade Legrand-mærkets image og troværdighed over for de endelige kunder, dvs. installatører og brugere af fordelingstavler m.fl., og over for grossisterne.
- (38) Endelig bemærker Kommissionen, at [...] har en samlet omsætning på næsten [mellem 400 og 1000] mio. EUR ([...] dvs. ca. [mellem 10% og 30%] af Legrands omsætning, og repræsenterer en andel på [...] af driftsresultaterne i samme periode. Ca. [mellem 10% og 30%] af denne omsætning ligger i Europa. Det betyder, at hvis disse aktiver [...] udskilles fra Legrand, vil det få betydelig indvirkning på Legrand-koncernens generelle økonomi og dermed dens konkurrenceevne. Det samme kan siges om frasalg af [...], fordi denne virksomhed alene repræsenterer ca. [mellem 5% og 25%] af Legrands samlede omsætning.
- (39) Muligheden for at lade Schneider bevare eller frasælge [...] er vurderet ud fra, hvordan det vil indvirke på genoprettelsen af effektiv konkurrence og beskyttelsen af Schneiders og Legrands respektive interesser.
- (40) – (97) [...]

Argumentet om, at Schneider i kraft af et meget stærkt finansielt incitament til at opnå den højest mulige pris ved salget af Legrand og de aktiver, der eventuelt kan frasælges separat, vil være kraftigt tilskyndet til ikke at svække Legrand

- (98) Kommissionen mener ligeledes, at Schneiders argument om, at selskabets incitament til at opnå den størst mulige fortjeneste ved salget af Legrand eller nogle af Legrands særskilte aktiver udelukker, at Legrand vil blive svækket, kan ikke umiddelbart godtages. Det er klart, at den finansielle fortjeneste ved salget af en Legrand-koncern, hvis omfang i forvejen er blevet indskrænket, nødvendigvis også vil blive reduceret. Denne ulempe vil – set fra Schneiders synspunkt – imidlertid blive opvejet af, at Schneider erhverver aktiver efter eget valg på finansielle vilkår, som selskabet ikke nødvendigvis ville kunne opnå under normale omstændigheder, og at Schneiders vigtigste konkurrent svækkes. Schneider har på ingen måde i sit svar påvist, at resultatet af denne transaktion bliver, at Schneider vil foretrække den umiddelbare finansielle fortjeneste ved salget af Legrand frem for en varig konkurrencemæssig fordel på de berørte markeder gennem svækkelsen af sin vigtigste konkurrent og styrkelsen af Schneider selv som følge af overtagelsen af aktiver fra Legrand.

Konklusion

- (99) Det kan på grundlag af det foranstående konkluderes, at Schneiders forslag om at gennemføre delingen ved at udskille virksomhederne [...] * må afvises.

De nærmere vilkår for salget af Schneiders aktiepost i Legrand

- (100) Kommissionen mener på baggrund af det foranstående, at det er nødvendigt for genoprettelsen af effektiv konkurrence, at Schneider sælger Legrand uden at udskille de datterselskaber, Schneider har foreslået at beholde eller frasælge. Salget af Schneiders aktiepost i Legrand bør ske på en sådan måde, at Schneider ikke længere har en betydelig kapitalinteresse i Legrand, så der atter bliver tale om effektiv konkurrence.
- (101) I denne forbindelse har Schneider tilsyneladende to valgmuligheder: Schneider kan enten indgå underhåndsaftale om privat salg af Legrand til en tredjepart eller udbyde Legrand-aktierne på børsen (Legrand er på indeværende tidspunkt fortsat et børsnoteret selskab). Et privat salg kan ske til en tredjepart, som i forvejen er aktiv i den pågældende industri, eller til finansielle investorer. Legrand-aktierne kan udbydes på børsen enten ved en børsintroduktion eller ved udlodning af Legrand-aktier (eller aktier i et nyt selskab, som overfører aktiebrevene til Legrand) til indehaverne af Schneider-aktier, f.eks. i forhold til deres aktieposter. Kommissionen har i indsigelsesmeddelelsen anført, at udlodning af Legrand-aktierne til indehaverne af Schneider-aktier forekommer at være den mest hensigtsmæssige løsning.
- (102) Efter Kommissionens opfattelse vil et privat salg kræve, at Kommissionen godkender køberen, som skal opfylde en række betingelser med henblik på genoprettelsen af konkurrencen: Køberen skal være uafhængig i forhold til Schneider og have dokumenteret kapacitet til at kunne genskabe en effektiv konkurrence, og der må ikke bestå nogen usikkerhed med hensyn til salgets gennemførelse. Desuden forudsætter et privat salg formentlig prisforhandlinger, som igen vil kræve, at Schneider får visse følsomme oplysninger fra Legrand, og det kan være til skade for konkurrencen. Endelig er der den ulempe både ved et privat salg og ved en børsintroduktion, at de afhænger af markedsvilkårene og meget vel kan kræve længere tid, end det tager at gennemføre en aktieudlodning. En aktieudlodning har således den fordel, at transaktionen ikke er afhængig af markedsvilkårene og dermed kan gennemføres meget hurtigt.
- (103) Til gengæld er det i indsigelsesmeddelelsen forklaret, at en aktieudlodning vil indebære, at Schneider og Legrand – i hvert fald i starten – vil have samme aktionærer. Det indebærer risiko for en samordning af den konkurrencemæssige adfærd, hvis de to virksomheder kontrolleres af én og samme aktionærgruppe, eller hvis én og samme aktionærgruppe kan udøve væsentlig indflydelse på i hvert fald den ene af de to virksomheder. For at eliminere denne risiko bør ingen af Schneiders og Legrands fælles aktionærer eller fælles aktionærgrupper kunne udøve væsentlig indflydelse på nogen af de to virksomheder.
- (104) Schneider har i sit svar forklaret, at en deling ved enten aktieudlodning eller spaltning af komplicerede juridiske og skattemæssige årsager ikke vil kunne gennemføres hurtigere end de andre muligheder for en deling, og at Schneider selv bør have lov til at vælge, hvordan delingen skal ske. Schneider har dog ikke på forhånd afvist princippet om en aktieudlodning.

(105) Med henvisning til de af Schneider fremsatte argumenter vil Kommissionen foretrække, at det overlades til Schneider at vælge de nærmere juridiske vilkår for delingen, når blot de giver mulighed for at gennemføre en deling, som er i overensstemmelse med de anførte konklusioner: Schneider må ikke besidde en betydende aktiepost i Legrand, og Schneider skal sælge Legrand-koncernen uden at udskille bestemte aktiviteter [...]*

Tidsfrister

(106) Eftersom det forhold, at Schneider ejer en betydende aktiepost i Legrand, har alvorlige og negative konsekvenser for konkurrencen, må afhændelsen af Schneiders aktiepost i Legrand gennemføres hurtigst muligt. Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i fusionsforordningen i indsigelsesmeddelelsen fastsat en maksimal frist på [...]*

(107) Schneider giver i sit svar udtryk for, at en sådan frist vil være urimelig, og begrundet det primært med tre forhold.

(108) Schneider gør for det første gældende, at selskabet har indbragt beslutningen om fusionens uforenelighed for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans¹². Derfor mener Schneider, at enhver beslutning med krav om afhændelse af Legrand-aktierne, inden Retten i Første Instans og i givet fald De Europæiske Fællesskabers Domstol har afsagt kendelse i sagen, under alle omstændigheder vil gøre en annullationsafgørelse virkningsløs.

(109) For det andet mener Schneider, at kravet om en frist på [...]* er urimeligt i betragtning af, dels at konkurrencen ikke påvirkes negativt af fusionen, fordi Schneider har truffet foranstaltninger til at sikre Legrands uafhængighed, dels at Schneider løber en stor risiko for at lide tab ved at være tvunget til at skulle sælge Legrand hurtigt.

(110) For det tredje finder Schneider, at en frist på [...]* under alle omstændigheder er utilstrækkelig til at gennemføre afhændelsen af Legrand i praksis. Schneider baserer sig i den forbindelse på, hvor lang tid de seneste afhændelses- eller overtagelsestransaktioner har taget. Ifølge Schneider viser disse eksempler, at afhændelsen af virksomheder af samme størrelse som Legrand normalt tager ganske lang tid, dvs. længere end [...]*, navnlig når der er tale om en fransk købermålgruppe.

(111) I betragtning af transaktionens kompleksitet og omfang mener Kommissionen, at en frist på [...]* vil give Schneider den nødvendige tid til at udskille Legrand på de vilkår, Schneider selv vælger. Under alle omstændigheder bør Schneider også indrømmes en ekstra frist på [...]*, hvor administratoren får et uigenkaldeligt enemandat til at gennemføre salget.

Tidsfristens betydning for den effektive virkning af en klage fra Schneiders side mod beslutningen om fusionens uforenelighed

(112) Kommissionen mener ikke, at Schneiders argumentation om, at et påbud om deling af de to virksomheder inden færdigbehandlingen af alle eventuelle klager over beslutningen om fusionens uforenelighed vil betyde, at klagerne ikke kan få effektiv virkning, er velbegrundet.

¹² Sagen blev indbragt den 13. december 2001.

(113) Hvis en beslutning om deling betød, at Schneiders klage ikke kunne få effektiv virkning, kunne Schneider jo under alle omstændigheder indgive en foreløbig klage, der krævede denne beslutning midlertidigt ophævet. Desuden ville det synspunkt, Schneider forfægter, være ensbetydende med, at alle klager over en beslutning om en fusions uforenelighed automatisk havde opsættende virkning, hvilket strider imod traktatens artikel 242. Det ville også betyde, at man ikke kunne bringe fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, i anvendelse for at påbyde en deling med henblik på at genskabe effektiv konkurrence, og at en beslutning om en fusions forenelighed altså ikke ville have nogen effektiv virkning, hvis den blev appelleret.

En frist på [...] vil være tilstrækkelig til den praktiske gennemførelse af afhændelsen

(114) Som nævnt i betragtning 14–21 er Kommissionen ikke enig med Schneider i, at Schneiders tilstedeværelse i Legrand ikke vil skade konkurrencen på nogen måde som følge af bl.a. de foranstaltninger, Schneider har truffet for at sikre Legrands uafhængighed (udpegelse af en administrator). Alene det forhold, at Schneider ejer en betydende aktiepost i Legrand, har negativ indvirkning på konkurrencen på de berørte markeder, fordi det påvirker Schneiders konkurrencemæssige incitament og fastlåser Legrands udvikling. Heller ikke udpegelsen af en uafhængig administrator reducerer de vigtigste konkurrencehæmmende virkninger af Schneiders betydende aktiepost i Legrand. Udpegelsen af en sådan administrator ændrer således ikke ved, at det er nødvendigt hurtigt at få afhjulpet forholdet.

(115) Med hensyn til det potentielle tab som følge af, at Schneider skulle have for kort frist til at sælge Legrand, må der sondres mellem to mulige årsager. Den første årsag til et tab kunne være en negativ udvikling på børsmarkederne. Denne årsag er ikke relevant i forbindelse med Kommissionens analyse, fordi det er umuligt at forudsige markedsudviklingen. Den anden årsag ville være, at en for kort frist ikke ville give Schneider mulighed for at forhandle med tredjeparter eller med finansmarkederne på tilstrækkeligt gunstige vilkår, bl.a. fordi fristen ikke ville give den fornødne manøvreremargin i forhold til de forskellige valgmuligheder med hensyn til tidspunktet for overtagelsen.

(116) Kommissionen mener ikke, at Schneiders argumenter om, at det ikke kan lade sig gøre at gennemføre delingen i løbet af [...]*, er velbegrundede.

(117) Kommissionen konstaterer bl.a., at der på Schneiders liste over eksempler er flere transaktioner, som er blevet gennemført på under [...]*. Som den af Schneider valgte forretningsbank anfører, er disse eksempler tilsyneladende ikke undtagelser, men blot "sager, som ikke har givet anledning til særlige vanskeligheder".

(118) Legrand har ligeledes fremlagt eksempler på, hvor lang tid det har taget at gennemføre nylige fusioner eller overtagelser af navnlig franske virksomheder. Det fremgår af disse eksempler, at en frist på mellem [...]* at regne fra tidspunktet for beslutningen om at sælge normalt er tilstrækkelig til at gennemføre sådanne transaktioner tilfredsstillende.

(119) Schneider har forklaret, at selv om det rent teknisk kan lade sig gøre at gennemføre afhændelses- eller spaltningstransaktioner i løbet af [...]*, giver en sådan frist ikke – i hvert fald ikke i første omgang – Schneider mulighed for at undersøge alle relevante vilkår for delingen. Schneiders rådgivere har dog oplyst, at Kommissionen ved at forlænge denne frist til [...]* ville give Schneider den nødvendige fleksibilitet til at kunne undersøge de to muligheder (afhændelse eller spaltning), før den endelige beslutning træffes, og til at gennemføre delingen.

- (120) Endelig skal det bemærkes, at Schneider har haft mulighed for at begynde at organisere denne deling, lige siden Kommissionen vedtog beslutningen om fusionens uforenelighed den 10. oktober 2001. Det er i øvrigt med henblik herpå, Schneider den 22. november anmodede Kommissionen om dispensation fra bestemmelserne i artikel 7, stk. 4, i fusionsforordningen for at kunne påbegynde forberedelserne til en eventuel deling, og denne anmodning blev imødekommet. En frist på [...]*, som foreslået i betragtning 119, vil således skulle lægges til tidsrummet fra den 10. oktober 2001 og til datoen for vedtagelsen af den foreliggende beslutning, dvs. i alt mere end [...]*
- (121) Hertil kommer, at [...]*
- (122) Det forekommer således, at en frist på [...]* til at gennemføre delingen i praksis vil være tilstrækkelig. Kommissionen er under alle omstændigheder indstillet på at forlænge fristen yderligere med [...]*, hvorunder administratoren skal have et uigenkaldeligt enemandat til at forestå et salg, så Schneider får den nødvendige manøvrermargin i sine forhandlinger med potentielle købere eller investorer. Kommissionen vil for at tage højde for ekstraordinære omstændigheder, der kan gøre det vanskeligt at overholde fristerne på [...]*, forlænge disse frister, hvis Schneider eller administratoren anmoder derom, og hvis Schneider eller administratoren kan påvise, at de har gjort deres yderste for at overholde fristen.
- (123) Schneider bør derfor have en foreløbig frist på [...]* til at gennemføre delingen. Hvis Schneider ikke har gennemført delingen inden udløbet af denne frist, vil en administrator få til opgave at afhænde Schneiders Legrand-aktier inden en ny frist på [...]*
- (124) Schneider foreslår i øvrigt i sit svar, at selskabet får mulighed for at trække sig gradvis ud af Legrand. Som tidligere konkluderet (jf. betragtning 32 og 33) vil enhver udsættelse af Schneiders tilbagetrækning fra Legrand være skadelig for konkurrencen. Kommissionen bør dog efter en behørigt begrundet anmodning fra Schneider under visse omstændigheder kunne undersøge andre vilkår, der kunne give Schneider mulighed for at tiltrække købere, som ikke kan afgive bud på hele Legrand-virksomheden under ét.

Uafhængig administrator

- (125) Denne frist på [...]*, eventuelt forlænget med yderligere [...]* til fordel for administratoren vil betyde, at Schneider fortsat i en vis periode vil have en aktiepost på ca. 98% i Legrand. Kommissionen finder derfor, at man i lighed med, hvad der blev vedtaget med dispensationsbeslutningen af 4. december 2001, for at genoprette effektiv konkurrence umiddelbart skal udvide mandatet for den administrator, der udpeges i henhold til dispensationsbeslutningen. Hans mandat skal give ham alle de nødvendige beføjelser og den uafhængighed, der skal til for at forvalte Schneiders aktiepost i Legrand i overgangsperioden, indtil de to selskaber er delt, give Legrand den nødvendige autonomi og handlefrihed til fortsat at kunne være en fuldgyldig konkurrent på de berørte markeder, sikre sig, at Schneider ikke foretager sig noget, der går imod eller ud over den foreliggende beslutning, og deltage i Schneiders forberedelse og gennemførelse af delingen. Såfremt det ikke lykkes Schneider at gennemføre delingen inden for fristen på [...]*, skal administratoren have et uigenkaldeligt enemandat til at sælge Schneiders Legrand-aktier på grundlag af et nyt tillæg til mandatkontrakten. Tillæggene til den mandatkontrakt, som Kommissionen accepterede i dispensationsbeslutningen, skal godkendes af Kommissionen –

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For at genoprette en effektiv konkurrence pålægges det Schneider Electric at udskille Legrand-koncernen i overensstemmelse med bilag II.

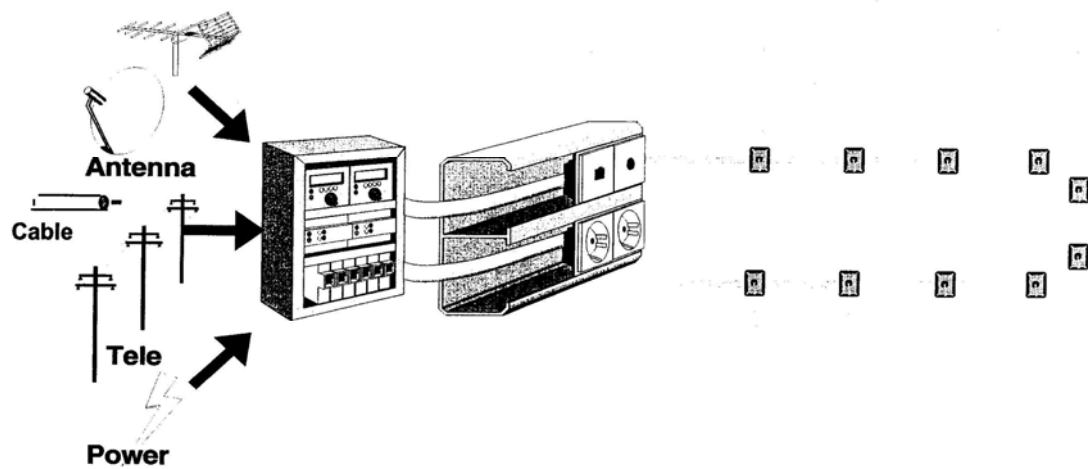
Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

SCHNEIDER ELECTRIC S.A.
43-45, boulevard Franklin Roosevelt
92500 RUEIL-MALMAISON
FRANCE

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Kommissionens vegne

Punkt 1

Schneider Electric (i det følgende benævnt "Schneider") skal udskille Legrand-koncernen (i det følgende benævnt "Legrand") uden at foretage separat udskillelse af visse Legrand-aktiviteter; delingen skal være gennemført inden for en frist på [...] * at regne fra datoen for modtagelsen af denne beslutning.

Delingen kan gennemføres på vilkår, Schneider selv bestemmer, men under overholdelse af de i punkt 2 nævnte principper.

Punkt 2

1. Hvis Schneider vælger at sælge eller lade sælge de aktier, selskabet ejer i Legrand, til en eller flere købere, skal Schneider sælge så mange aktier, at køberen eller køberne kan iværksætte et offentligt indløsningstilbud efterfulgt af en tvangsindløsning for at fjerne Legrand-aktierne fra kurslisten.

Når afhændelsen er gennemført, må Schneider og de øvrige minoritetsaktionærer tilsammen højst besidde 5% af aktiekapitalen og stemmerettighederne i Legrand. Hvis køberen eller køberne ikke forlanger at få mulighed for at iværksætte et offentligt indløsningstilbud efterfulgt af en tvangsindløsning, vil Schneider kunne beholde en aktiepost i Legrand på højst 5%.

2. Hvis Schneider beslutter at udbyde aktierne i Legrand eller i et andet selskab, som måtte kontrollere Legrand, på et børsmarked eller lade dem udbyde på et børsmarked, giver Schneider på forhånd Kommissionen garanti for, at der efterfølgende ikke vil være nogen fælles aktionær eller aktionærgruppe i Schneider og Legrand, som kan udøve væsentlig indflydelse på nogen af de to selskaber. Schneider kan desuden kun beholde en aktiepost i Legrand på højst 5%.
3. Hvis Schneider vælger en anden måde at gennemføre delingen på end de i stk. 1 og 2 nævnte, anmoder selskabet på forhånd om Kommissionens godkendelse af denne måde, navnlig for så vidt angår Schneiders eventuelle mulighed for i en begrænset periode at beholde en mindre mængde værdipapirer, som kan sidestilles med en fordring mod Legrand eller mod ethvert andet selskab, som måtte overtage kontrollen med Legrand. I så fald kan Kommissionen pålægge Schneider nye forpligtelser for at sikre sig, at der genskabes effektiv konkurrence.
4. Før afhændelsen af Legrand, navnlig hvis det sker ved at udbyde aktierne på børsen, anmoder Schneider, såfremt selskabet er i stand til at identificere køberne af Legrand, om Kommissionens godkendelse af enhver køber.

Anmodningen om godkendelse skal indeholde de fornødne oplysninger til, at Kommissionen kan efterprøve, om køberen/køberne opfylder de kriterier for udvælgelsen af køberen, som er fastsat i punkt 49 i Kommissionens meddelelse om

løsninger, der er acceptable i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 og Kommissionens forordning (EF) nr. 447/98¹³.

Enhver transaktion, der indebærer, at en eller flere købere efterfølgende overdrager visse af Legrands aktiviteter til Schneider, vil være ensbetydende med, at de pågældende købere ikke godkendes.

Punkt 3

Schneider forelægger hurtigst muligt Kommissionen følgende:

- a) udkastet/udkastene til det salgsprospekt, der skal udleveres til den eller de potentielle købere eller investorer
- b) listen over potentielle købere, som Schneider har til hensigt at kontakte, samt resultaterne af disse kontakter.

Dette materiale anses for godkendt af Kommissionen, hvis denne ikke har reageret senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.

Punkt 4

1. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af denne beslutning forelægger Schneider til Kommissionens godkendelse et tillæg til den kontrakt, selskabet har indgået med den administrator, der er udpeget i henhold til Kommissionens beslutning af 4. december 2001 om den foreliggende sag på grundlag af artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4064/89.

Såfremt Kommissionen ikke har modtaget forslaget til tillægskontrakt inden for den fastsatte frist, eller såfremt der ikke opnås enighed mellem Kommissionen og Schneider om forslaget til tillægskontrakt, kan Kommissionen efter høring af administratoren påbyde en tillægskontrakt.

2. Den i stk. 1 omhandlede tillægskontrakt udfærdiges efter følgende principper:
 - a) administratorens mandat forlænges, indtil der er gennemført en fuldstændig deling af Schneider og Legrand
 - b) administratoren sikrer sig, at Schneider ikke foretager sig noget, som strider imod eller går ud over den foreliggende beslutning
 - c) administratoren medvirker ved Schneiders forberedelse og gennemførelse af delingen
 - d) tillægskontrakten omfatter alle andre foranstaltninger, der skønnes nødvendige for iværksættelsen af den foreliggende beslutning eller for bevarelsen af den autonomi og manøvremargin, der er nødvendig for, at Legrand fortsat kan være en fuldgyldig konkurrent på alle de berørte markeder.

¹³ JO C 68 du 2.3.2001, p. 3.

3. Hvis Schneider tilsidesætter sine forpligtelser i væsentligt omfang, kan Kommissionen udvide administratorens opgaver for at give denne alle muligheder for at sikre overholdelsen af den foreliggende beslutning.
4. Så snart administratoren har udført de opgaver, han har fået pålagt, anmoder Schneider Kommissionen om tilladelse til at frigøre administratoren for hans mandat.

Punkt 5

Den afsluttende dato for den i punkt 1 omhandlede tidsfrist er datoen for undertegnelsen af en uigenkaldelig salgsaftale eller datoen for offentliggørelsen af et offentligt tilbud eller den dato, på hvilken generalforsamlingen i Schneider vedtager en spaltning.

Den reelle deling af Schneider og Legrand indtræder senest [...] * efter denne dato.

Point 6

1. Hvis Schneider ikke har været i stand til at undertegne en uigenkaldelig salgsaftale med en tredjepart eller at offentliggøre et offentligt tilbud om salg af aktierne inden den i punkt 1 anførte frist på [...] *, giver Schneider den i punkt 4 nævnte administrator et uigenkaldeligt enemandat til at gennemføre delingen af Schneider og Legrand til den bedst mulige pris, men uden at der fastsættes en mindstepris.

Med henblik herpå forelægger Schneider senest 10 arbejdsdage inden fristens udløb et tillæg til mandatkontrakten for Kommissionen til godkendelse.

Såfremt Kommissionen ikke senest 10 arbejdsdage inden fristens udløb har modtaget et forslag til tillægskontrakt, eller såfremt der ikke opnås enighed mellem Kommissionen og Schneider om forslaget til tillægskontrakt, kan Kommissionen efter høring af administratoren påbyde en tillægskontrakt.

2. Administratoren har en frist på [...] * til at undertegne en uigenkaldelig salgsaftale med en tredjepart eller offentliggøre et offentligt tilbud om salg af aktierne.

Punkt 7

Såfremt der opstår ekstraordinære omstændigheder, der forhindrer undertegnelsen af en uigenkaldelig salgsaftale med en tredjepart eller offentliggørelsen af et offentligt tilbud om Schneiders eller den i punkt 4 omhandlede administrators salg af aktierne, kan Kommissionen efter eget skøn forlænge den i punkt 1 omhandlede frist eller den i punkt 6, stk. 2, omhandlede frist efter begrundet anmodning fra Schneider eller administratoren. Anmodningen indgives umiddelbart efter, at de ekstraordinære omstændigheder er indtrådt, og det skal af anmodningen fremgå, at man har gjort sit yderste for at overholde tidsfristerne.